

...а-ъ, умира
...и-тѣ, които сж оставили
забравятъ, но се славятъ
ще се славятъ сѣкога.—

Ето любезный братко, азъ те направихъ го-
сподаръ на мое-то богатство.—А ты ако имашъ
нѣкадѣ приятели, проводи имъ отъ твои-тѣ да-
рове, щото сѣмъ тж дарилъ, да се разговарятъ
съ тѣхъ и да поменуватъ и тебе и мене.

Благодареніе Списателя.

Любезная сестро моя **V**жице! отъ ума ти
злато излиза, а отъ уста-та ти медъ капи.—Твоя-
та любовь къмъ мене е голѣма.—Ты ме напра-
ви славенъ и почтенъ, и азъ никога не мога ти
благодаре прилично, само ти принасемъ моя-тж
чистж любовь, която е по-горныж отъ сичко.—
Кадѣ-то преминж сѣкадѣ ще выкамъ, чи нѣма
по-голѣма сестра никадѣ отъ моя-та сестра **V**жи-
ца.—И сѣкадѣ ще обаждамъ твож-тж честь и
славж, твои-тѣ златны рѣчы, съ които се сла-
вишъ като царица. И отъ сега на татѣкъ ще
тж обычамъ и почитамъ въ сичкія си животъ.

КРАЙ.

ИЗДАНО ВЪ П. В. ТЪРНОВО